

Sygn. akt IV KK 250/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz (przewodniczący)

SSN Rafał Małarski (sprawozdawca)

SSN Roman Sądej

Protokolant Dorota Szczerbiak

w sprawie S. Z.

skazanego z art. 224 § 2 kk w zb. z art. 226 § 1 kk w zw. z art.31 § 2 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

w dniu 11 września 2012 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 27 lutego 2012 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego z dnia 31

października 2011 r., /.../,

I. uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. L. - Kancelaria Adwokacka - kwotę 442,80 zł, w tym 23 % podatku VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji;

III. zarządza zwrot skazanemu opłaty kasacyjnej w kwocie 450 zł

UZASADNIENIE

W toku postępowania przygotowawczego poddano S. Z. badaniom przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów, którzy zaopiniowali, że działał on w warunkach ograniczonej w stopniu znacznym poczytalności (k. 44-45). W tej sytuacji prokurator wydał postanowienie o wszczęciu śledztwa (k. 54) i po jego zamknięciu (k. 59) skierował do sądu właściwego akt oskarżenia, wnioskując o rozpoznanie sprawy w postępowaniu zwyczajnym (k. 62-63). Sąd Rejonowy, po rozpoznaniu w składzie jednoosobowym w trybie zwyczajnym sprawy, wydał w dniu 31 października 2011 r. wyrok, którym skazał S. Z. na dwie jednostkowe kary grzywny za przestępstwa popełnione w dniu 7 lipca 2011 r. określone w art. 224 § 2 k.k. w zb. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. i w art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. oraz orzekł karę łączną grzywny w ilości 150 stawek dziennych, każda w wysokości 10 zł (k. 78 – 79). Sąd Okręgowy, po rozpoznaniu jednoosobowo w dniu 27 lutego 2012 r. apelacji obrońcy, utrzymał w mocy pierwszoinstancyjny wyrok, uznając złożony środek odwoławczy za oczywiście bezzasadny (k. 96-97).

Kasację od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego wniósł obrońca. Podnosząc zarzut nienależytej obsady sądu drugiej instancji (art. 439 §1 pkt 2 k.p.k.), polegającej na rozpoznaniu sprawy w składzie jednego sędziego, mimo że art. 29 § 1 k.p.k. obligował tenże sąd do orzekania w składzie trzech sędziów, zażądał uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu apelacyjnym.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej poparł w całej rozciągłości stanowisko skarżącego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługiwała na uwzględnienie w całości na posiedzeniu bez udziału stron z racji swej oczywistej zasadności (art. 535 § 5 k.p.k.).

Zgodnie z art. 29 § 1 k.p.k. skład trzech sędziów jest podstawowym składem orzekającym na rozprawie apelacyjnej. Odstępstwo od tej zasady zawarte jest w art. 476 § 2 k.p.k., który daje możliwość orzekania jednoosobowego w postępowaniu odwoławczym, o ile prezes sądu okręgowego tak zarządził. Zarządzenie takie jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy sąd rejonowy wydał jednoosobowo wyrok, orzekając w postępowaniu uproszczonym. Skład jednoosobowy nie wchodzi zatem w grę, gdy pierwszoinstancyjne postępowanie toczyło się w trybie zwyczajnym – choć, zgodnie z art. 28 § 1 k.p.k., w składzie jednego sędziego (zob. uchwała 7 s. SN z 27 października 2005 r., I KZP 38/05, OSNKW 2005, z. 11, poz. 103, będąca zasadą

prawną). Jednoosobowe rozpoznanie przez sąd okręgowy apelacji, w sytuacji gdy postępowanie pierwszoinstancyjne przed sądem rejonowym toczyło się w trybie zwyczajnym, należy traktować jako nienależytą obsadę sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

W niniejszej sprawie taki bezwzględny powód odwoławczy miał miejsce, skoro Sąd Okręgowy rozpoznał sprawę jednoosobowo, mimo że przed sądem *a quo* toczyła się ona – co pozostaje ewidentne i niesporne – w trybie zwyczajnym.

W konsekwencji Sąd Najwyższy w odniesieniu do wyroku sądu odwoławczego wydał rozstrzygnięcie kasatoryjne (art. 537 § 2 k.p.k.). Wysokość wynagrodzenia dla obrońcy z urzędu za sporządzenie i wniesienie kasacji ustalono zgodnie z § 14 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Zwrot opłaty kasacyjnej orzeczono po myśli art. 527 § 4 k.p.k.